

הת (קרית שמונה) 70664-03-25 - סהר שטרית נ' מדינת ישראל

ה"ת (קרית-שמונה) 70664-03-25 - סהר שטרית נ' מדינת ישראל-שמונה

ה"ת (קרית-שמונה) 70664-03-25

סהר שטרית

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית-שמונה

[04.05.2025]

כבוד השופט ערן בר אור

החלטה

1. בתאריך 26.3.2025 הגיש המבקש בקשה להחזרת רכב מסוג אאודי, מכשיר טלפון נייד וסך של 3,500 ₪ במזומן (להלן: "התפוסים"), אשר נתפסו מידי בתאריך 19.2.2025, במסגרת חקירה משטרתית בה היה חשוד בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים. בבקשתו, טען החשוד כי מיום ששוחרר מעצרו ועד עתה הוא לא זומן לחקירה נוספת ואף לא הוגש נגדו כתב אישום, והמשך החזקת התפוסים בידי המשיבה פוגעת בזכותו הקניינית.

2. בתגובה שהגישה המשיבה, באמצעות היחידה החוקרת, נטען כי תיק החקירה בעניינו של המבקש הועבר ליחידת התביעות, עם המלצה להעמיד לדין את המבקש, ובתגובה טען המבקש כי הוא עומד על בקשתו.

3. בדיון שהתקיים בפני היום, חזר ב"כ המבקש על האמור בבקשה וטען כי לשיטתו אין שום הצדקה להמשך תפיסת הרכב, שכן להבנתו אין בכוונת המאשימה להגיש כנגד המבקש כתב אישום על סחר בסמים אלא על החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכמות נמוכה, ובעבירות אלו לא המאשימה אינה מבקשת, בדרך כלל, לחלט רכב. לשיטת ב"כ המבקש, תפיסת הרכב במקרה זה מהווה אקט עונשי בלבד וגם בהמשך ההליך לא תעמוד למאשימה בתיק זה עילה לחלט את הרכב. עוד טען כי בכל מקרה קיימות אפשרויות אחרות להגשמת מטרות הליך התפיסה, בהן דיספוזיציה. ב"כ המבקש טען כי מכיוון שאין ביכולתו של המבקש להפקיד סכומי כסף נכבדים, ניתן במקרה זה להסתפק באיסור על דיספוזיציה.

4. ב"כ המשיבה טענה כי רכבו של המבקש נתפס במסגרת החקירה, ומחומר הראיות עולה כי המבקש עשה שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות המיוחסות לו. לדבריה, בתיק קיימת טיוטת כתב אישום שבכוונת המשיבה להגיש כנגד המבקש, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור מכח סירוב לבדיקה והחזקת סכין שלא כדין, וזאת בכפוף לשימוע. עוד נטען כי עיקר תכלית תפיסת הרכב הינו לשם חילוטו בסיום ההליך. לאחר שנשמעו הערות בית המשפט, הסכימה ב"כ המשיבה לשחרור הרכב, לאחר שיופקד סך בגובה של כשליש משווי, איסור דיספוזיציה ושעבוד הביטוח.

דיון והכרעה

5. פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), היא המסדירה את הכללים הנדרשים לבחינת בקשתו של המבקש, וליתר דיוק יש לבחון בענייננו את האמור בסעיף 32(א) ובסעיפים 33-35 לפקודה, הקובעים:

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. [...]

33. נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

6. עיקרם של הדברים הקבועים בסעיפים אלה, מקנה למשטרה את הזכות לתפיסת חפץ באם קיים יסוד סביר להניח שבחפץ נעברה עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה. חפץ שנתפס כאמור, רשאית המשטרה לשמרו עד שיוגש לבית המשפט, בכפוף להחלטה אחרת עליה יורה בית המשפט, אם לבקשת המשטרה או לבקשת אדם התובע זכות בחפץ. עוד נקבע כי ככל שלא הוגש המשפט בתוך שישה חודשים מיום שנתפס על ידי המשטרה, תחזיר האחרונה את התפוס לאדם ממנו נלקח, אלא אם יתיר בית המשפט את הארכת התקופה המותרת לתפיסה.

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהועבר לעיוני, נחה דעתי כי התפוסים שנתפסו מידי המבקש עונים על האמור בסעיף 32 לפקודה, לאחר ששוכנעתי כי קיים חשד סביר כי המדובר בחפציים אשר שימשו כאמצעי לביצוע עבירה או שנעברה באמצעותם עבירה, והחזקתם בידי המשטרה נעשית כדין.

8. כידוע, באיזון החוקתי הנדרש לצורך הכרעה בגורלו של תפוס לפני סיום ההליכים המשפטיים, יש להתחקות אחר מיגוון התכליות שברקע סמכות התפיסה הנתונה לרשות, המקרינות, כל אחת, על סוגיית שחרור החפץ והתנאים לכך (ר' בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.2006)). במקרה שלפני, תכליות התפיסה הינן תפיסה למטרת חילוץ ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט, כאשר האחרונה מתייחסת בעיקר לטלפון הנייד שנתפס מידי המבקש.

9. כאמור לעיל, הצדדים אינם חלוקים בדבר האפשרות להורות על החזרת הרכב התפוס לידי המבקש, בכפוף לתנאים שיקבעו, אולם חלוקים ביניהם על גובה הערבות שתינתן (אם בכלל). לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה ובטיוטת כתב האישום, אף אני סבור כי יש מקום להורות על החזרת הרכב התפוס לידי של המבקש, אך אין מקום להורות על החזרת הטלפון הנייד, אשר עשוי לשמש כמוצג, ואין מקום להחזרת סכום הכסף שנתפס ממנו.

10. נוכח טענותיו של המבקש לעניין חוסר האפשרות להפקדת סכומי כסף נכבדים, ועל מנת שלא להפוך את ההחלטה לשחרור הרכב ריקה מתוכן, אני סבור כי ניתן יהיה להסתפק במקרה זה בהפקדה בגובה של 20% מערך הרכב (ולא שליש מערכו, כבקשת המאשימה), כשהכסף שנתפס מידיו של המבקש יעמוד כבטוחה נוספת, לצד מתן ערבות וקביעת תנאים נוספים.
11. נוכח האמור לעיל, אני מורה כדלקמן:
- א. רכב מסוג אאודי, נושא לוחית רישוי 6252938, יוחזר למבקש בכפוף לתנאים הבאים:
- המבקש יפקיד סכום בסך ₪ 12,000 במזומן או בערבות בנקאית בלתי מוגבלת בזמן ובלתי מותנית, אשר יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט.
 - הכסף שנתפס מידי המבקש, בסך ₪ 3,500 ימשיך להיות תפוס על ידי המשיבה, ואף מעבר ל-6 חודשים מיום התפיסה, עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט.
 - אני אוסר על המבקש למכור את הרכב, למוסרו לאחר או להוציאו מרשותו עד למתן החלטה סופית בבקשה לחילוט (צו איסור דיספוזיציה).
 - המבקש ימציא למשיבה פוליסת ביטוח מקיף המתייחסת לרכב כאשר הפוליסה משועבדת לטובת המדינה. תוקף הפוליסה יהא לכל הפחות למשך 12 חודשים ובמידת הצורך תוכל המשיבה לעתור להאריך אותה.
 - המבקש יעמיד את הרכב לזכות המשיבה בכל עת שיחויב לעשות כן על-ידי צו של בית-המשפט.
 - לשם הבטחת קיום התנאים שבהחלטה זו, יחתום המבקש על ערבות אישית בסך של ₪ 5,000.
- ב. אני דוחה את בקשת המבקש להחזרת הטלפון הנייד שנתפס ממנו, והמשיבה תוכל להמשיך לתפוסו, בכפוף לכל דין.
- זכות ערר כחוק
- ניתנה היום, 04 מאי 2025, בהעדר הצדדים.